

ת"פ 56017/07/18 - מדינת ישראל נגד נריה גמליאל - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 56017-07-18 מדינת ישראל נ' גמליאל

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רענן ברוך ועו"ד הדר פרשר המאשימה
נגד
נריה גמליאל - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד טליה גרידיש הנאשם

הכרעת - דין

בהתאם להודאת הנאשם מיום 13.2.19, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובעבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

גזר - דין

מבוא

1. לפי הכרעת הדין, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ועבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום המתוקן, בבוקרו של יום 7.10.17, התפתח ויכוח בין הנאשם והמתלונן בעניין ניהול בית הכנסת. הנאשם הסתובב הביא קרש עץ, התקרב אל המתלונן והניף בידו את הקרש בכוונה לפגוע במתלונן, אך לא פגע בו. מיד ובסמוך, הניף הנאשם בשנית את הקרש והכה באמצעותו בראשו של המתלונן. בתגובה, חיבק המתלונן את הנאשם תוך שהנאשם ממשיך לנסות להכותו באמצעות הקרש. בנסיבות העניין, איתי הגפה ואחרים הפרידו בין הנאשם והמתלונן. בהמשך, פנה המתלונן לאילן, אביו של הנאשם, שבאותה העת, נשען על המעקה בכניסה לבית הכנסת ונצמד אליו, תוך שהוא מחזיק בידיו במעקה. המתלונן הרים אבן מהרצפה ואמר לאילן שהוא לא עושה את מה שהנאשם עשה. כן דחף המתלונן את אילן על מנת להיכנס לבית הכנסת. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, המתלונן דימם בראשו ופונה לבית החולים באמבולנס, תוך שנגרמה לו חבלה של ממש בדמות חתך ברוחב של כ-3 ס"מ בראשו והוא נזקק להדבקה.
2. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם טרם הרשעתו לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית.
3. תחילה עתרה באת כוח הנאשם, כי שירות המבחן ישקול המלצה לסיים ההליך ללא הרשעה. עם זאת, ובהתאם לתסקירי שירות המבחן, זנחה באת כוח הנאשם טענה זו, וממילא אין עוד צורך לדון בה.

תסקירי שירות מבחן

4. בתסקירו מיום 17.6.19, ציין שירות המבחן, כי נערכו מספר ניסיונות לאתר את הנאשם באמצעות מספר עמוד 1

הטלפון הנייד שנמסר, אך ללא מענה. בהמשך, נוצר קשר טלפוני בין שירות המבחן לנאשם ותואם מועד לפגישה, אך הנאשם לא התייצב לפגישה. בשל היעדר שיתוף הפעולה מצדו של הנאשם, לא היה בידי שירות המבחן, באותה העת, להגיש תסקיר. בהמשך אותר שוב הנאשם ותואם מועד אחר לפגישה, אולם הנאשם לא הגיע גם למועד הנוסף.

5. לנאשם נתנה הזדמנות נוספת להתייצב בפני שירות המבחן. בהמשך לכך, ביקש שירות המבחן ביום 9.7.19 דחייה לצורך עריכת התסקיר בעניינו של הנאשם.

6. בתסקירו מיום 28.11.19, הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם בן 21, רווק, ומתגורר בגפו בדירה שכורה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד. הנאשם החל כבר בכיתה ח' לעבוד בחברת אחזקה וניקיון. הנאשם גדל בחברה חרדית ותיאר חוסר יציבות דתית. הנאשם התגייס לצבא כלוחם בחטיבת השריון, נשפט כ-3 פעמים עקב נפקדות ולאחר שנתיים בשירות, השתחרר על רקע נפשי. הנאשם שיתף כי התנסה פעמים אחדות בצריכת סמים מסוג קנבוס וזאת טרם השירות הצבאי, אולם טען, כי מתחילת השירות ועד היום לא עשה שימוש בסמים. לאחר שחרורו מהצבא, המשיך הנאשם לעבוד בחברת האחזקה והניקיון, לפני 8 חודשים קודם לתפקיד אחראי מבנים ולאחר מכן קודם לתפקיד מנהל צוות בחטיבה מקצועית. מעסיקו העביר מכתב המלצה ממנו עולה, כי הנאשם אחראי על ניהולם של כ-15 עובדים, חרוץ, אמין, ממושמע ובעל יוזמה. הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו בן 9, אביו כיהן כראש מועצה ממונה וכיום משמש יועץ פוליטי של ראש המועצה. הנאשם מתאר כבוד והערצה כלפי אביו. אמו עובדת ניקיון. לטענת הנאשם, הוריו סיפקו לו בילדותו את צרכיו החומריים אך לא את צרכיו הרגשיים. הנאשם לא היה בקשר עם אימו מאז גירושי הוריו ועד הגיעו לגיל 14. הנאשם תיאר את הרקע לביצוע העבירה ומסר, כי בעקבות חילוקי דעות בבית הכנסת ולאחר שהמתלונן דיבר בגנות אביו ואיים על הנאשם ומשפחתו, חש בהלה וצורך להגן על משפחתו, איבד שליטה, נטל קרש והכה בראשו של המתלונן. אביו הביע אכזבה מבחירתו לפעול באלימות. עוד מסר הנאשם, כי המתלונן אדם אלים, תוקפני ומסוכן. הנאשם חש קורבנות ומשוכנע שלא יחזור לבצע עבירה כזו בעתיד.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם צעיר, ללא זהות מגובשת, בעל חוסר בגרות מנטלית ודימוי עצמי נמוך. לצד זאת, לנאשם יציבות תעסוקתית, הוא מתקדם בעבודתו ובעל תקשורת טובה. מכאן המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון לצורך שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית.

1. שירות המבחן הוסיף וציין בתסקירו מיום 27.2.20, כי הנאשם מתקשה להגיע לטיפול בקבוצה הטיפולית באשדוד, ניתק קשר ולא עונה לטלפונים. ביום 19.12.19 מסר הנאשם בדיקת שתן שהעידה על שימוש בסמים מסוג קנבוס. בהמשך מסר הנאשם בדיקות שנמצאו ללא שרידי סמים. להתרשמות שירות המבחן, לנאשם קושי בעמידה בגבולות חיצוניים, קושי בעקביות ולקחת אחריות על תהליך השיקום. עם זאת, שירות המבחן המליץ לאפשר לנאשם ניסיון טיפולי נוסף.

2. בתסקיר אחרון מיום 1.7.20 מסר שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית לצעירים. לאחר שלושה שבועות, הוטלו מגבלות עקב התפשטות מגפת הקורונה, ועם סיום המגבלות, נערכו מאמצים ליצור קשר עם הנאשם, ללא הצלחה. הנאשם לא התייצב לבדיקת שתן אחת ובבדיקה אחרת נמצאו שרידי סמים מסוג קנבוס. הנאשם התקשה לקחת אחריות על שימוש בקנבוס והטיל ספק באמינות הבדיקה. להערכת שירות המבחן הנאשם מתקשה להתגייס מחדש לטיפול. מכאן חזר בו שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

ראיות לעונש

3. אביו של הנאשם, מר אילן גמליאל, העיד לעונש ומסר, כי היה ראש מועצה ועבד בתפקידים שונים במגזר הציבורי. לאחר גירושיו מאשתו כל ששת הילדים נשארו בחזקתו והנאשם ככל הנראה נפגע מהתהליך. לדבריו, לנאשם פוטנציאל רב, הוא יסיים תואר אקדמאי ויכול להגיע רחוק.

4. מר נחמיה עורקבי, העיד לעונש ומסר, כי הוא מכיר את הנאשם 7 שנים, המשמש כיד ימינו בשיפוץ בתים עבור נזקקים.

טענות הצדדים לעונש

5. בא כוח התביעה טען שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו, בריאותו, ובטחונו של אדם. לטענתו, הנאשם ביצע עבירות חמורות עת פצע את המתלונן באמצעות קרש וגרם לו לחתך. המדובר, לטענתו, בהתנהגות בריונית אלימה סביב ויכוח על מה בכך. עוד הוסיף, כי בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו לנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם כתוצאה מחבלה בראש, שהרי אך בנס הסתיים האירוע ללא נזקים חמורים. מכאן טען, כי האינטרס הציבורי מחייב ענישה מחמירה.

6. לטענתו, לאור נסיבות ביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים, לצד ענישה נלווית.

7. עוד הוסיף וטען בא כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לנאשם נתנו מספר הזדמנויות להירתם להליך טיפולי, הוא לא ניצלן כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן. תחילה התקשה שירות המבחן ליצור קשר עם הנאשם. בהמשך התברר, כי הנאשם חש קורבנות, לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו ולא הגיע למספר בדיקות שתן לאיתור סם. בתסקיר נוסף ציין שירות המבחן, כי הנאשם נעדר מפגישות, בבדיקה אחת נמצאו שרידי סמים ושירות המבחן התרשם מקושי בעמידה בגבולות ולקיחת אחריות. גם לפי תסקירו האחרון של שירות המבחן, הנאשם לא משתף פעולה, שוב נמצאו שרידי סם בבדיקת שתן ושירות המבחן חזר בו מהמלצתו הטיפולית.

8. לאור האמור, עתר בא כוח התביעה להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסרים על תנאי, פיצוי, קנס והתחייבות.

9. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע סכסוך, שאליו נקלע, בין המתלונן ובין אביו. לטענתה, הואיל והמתלונן איים על אביו, יצא הנאשם להגנתו. בהמשך, עת הבחין בתגובת אביו הבין שבחר בבחירה הלא נכונה.

10. עוד טענה באת כוח הנאשם, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות כבר במשטרה והביע חרטה על מעשיו; מדובר באירוע בודד וחריג לנוף חייו של הנאשם; מהתסקירים עולה, כי הנאשם נעדר דפוסי התנהגות עבריינים, הוא סיים 12 שנות לימוד, שימש כלוחם בצה"ל, עובד ומתקדם במקום עבודתו. עוד עולות מהתסקירים נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר אמו עזבה את הבית ואת ששת ילדיה בהיות הנאשם ילד צעיר. הנאשם גדל אצל אביו בתחושה של נטישה.

11. לטענתה, הואיל וההרשעה כשלעצמה מהווה ענישה, ניתן להסתפק בעונש של מאסר על תנאי וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף גבוה.

12. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מבין את הטעות שעשה וביקש להתנצל בפני המתלונן, אולם הלה סירב. לדבריו, הוא לא אדם אלים, אלא אדם אחראי העובד בעבודה מסודרת ושוכר דירה מגיל צעיר. כן הדגיש את שאיפותיו הנורמטיביות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

13. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך**

החברתי הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

14. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם ובטחונו ושלא יופנה נגדו מלל מאיים. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית. בעקבות ויכוח על ניהול בית הכנסת, נטל הנאשם קרש, תחילה הניפו ובהמשך היכה בראשו של המתלונן. המתלונן פונה לבית החולים באמצעות אמבולנס לקבלת עזרה, נגרם לו חתך ברוחב של כ-3 ס"מ בראשו והוא נזקק להדבקה. מדובר באירוע ספונטני ללא תכנון מוקדם. פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם גבוה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מחלקו של המתלונן באירוע. המתלונן פנה לאביו של הנאשם, שבאותה העת, נשען על המעקה בכניסה לבית הכנסת ונצמד אליו, תוך שהוא מחזיק בידיו במעקה. המתלונן הרים אבן מהרצפה ואמר לאב שהוא לא עושה את מה שהנאשם עשה. כן דחף המתלונן את האב על מנת להיכנס לבית הכנסת.

15. ממדיניות הפסיקה הנהוגה ביחס לעבירות של פגיעה - או תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות דומות - ואיומים ברף בינוני ניתן ללמוד, כי הענישה כוללת מנעד רחב הנע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ועד מאסר לתקופה של 18 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 558/17 **בן עמי נ' מדינת ישראל** (18.1.17); רע"פ 8960/15 **בולטנירוב נ' מדינת ישראל** (19.5.16); רע"פ 8699/15 **אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.15); ע"פ 944/08 **אבו האני נ' מדינת ישראל** (7.5.08); ע"פ (נצ') 43003-10-19 **לוי נ' מדינת ישראל** (4.2.20); ע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' שיכה** (2.4.14); ת"פ (רח') 45427-09-16 **מדינת ישראל נ' ממן** (19.3.18); ת"פ (ת"א) 54202-02-16 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (18.7.17); ת"פ (קריות) 18694-03-16 **מדינת ישראל נ' זרבאילוב** (18.5.16); ת"פ (ב"ש) 58763-11-14 **מדינת ישראל נ' אבו עאבד** (28.1.15)).

16. כאן מקום להעיר, כי ההגנה הגישה פסיקה שהסתיימה באי הרשעה, אולם פסיקה זו אינה מתאימה למתחם, ובפרט נוכח זניחת העתירה לאי הרשעה בהיתן מכלול הנסיבות (ראו למשל: ע"פ (חי') 15379-09-19 **בנעין נ' מדינת ישראל** (21.11.19); ע"פ (נצ') 17114-05-14 **מדינת ישראל נ' שלמה** (22.10.14); ת"פ (מחוזי - ת"א) 24/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.15); ת"פ (פ"ת) 60980-11-17 **מדינת ישראל נ' ניומן** (6.3.19); ת"פ (ק"ג) 21772-05-11 **מדינת ישראל נ' בלנסי** (29.4.15)). כן הוגשה פסיקה הכוללת נסיבות שונות, כמו למשל תקיפה בנסיבות פחות חמורות ואין מיקומה במתחם (ראו למשל: ת"פ 8846-05-18 **מדינת ישראל נ' עזרא** (25.11.19); ת"פ (ת"א) 11607-02-16 **מדינת ישראל נ' בוסקילה** (24.5.17); ת"פ (ת"א) 18948-09-15 **פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' יזדי** (8.5.17) ת"פ (רח') 34085-04-14 **מדינת ישראל נ' חמו** (8.9.16)).

17. לאור נסיבות המקרה הכוללות גם התנהלות אלימה מצדו של המתלונן כלפי אביו של הנאשם, ומדיניות הענישה המקובלת, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

18. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו, הבעת חרטה וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם היה בן 18 בעת ביצוע העבירות; הנאשם נעדר עבר פלילי בתחום האלימות, ועברו הפלילי כולל אך הרשעה בעבירות סמים לצריכה עצמית מתקופת שירותו הצבאי; הנאשם עובד שנים רבות בעבודה מסודרת והתקדם בתפקידו. ממכתבו של מעסיקו עולה, כי הנאשם עובד מוערך, אחראי ובעל כישורים ניהוליים. הנאשם משמש כמנהל צוות, אחראי על שיבוץ עובדים, ניהול סדר יום עבודה, תיאום ציפיות מול לקוחות ופיקוח יומיומי (ענ/1).

בעניינו של הנאשם נערכו תסקירים רבים, תוך שנתנו לו הזדמנויות רבות חוזרות ונשנות להירתם להליך שיקומי. שירות המבחן הדגיש את נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, אשר ננטש על ידי אמו בצעירותו. למרות חוויות חייו הקשות, הנאשם שירת בצה"ל ועובד בעבודה מסודרת לפרנסתו; הנאשם מסר מספר בדיקות שתן שנמצאו ללא שרידי סם, אולם בשתי בדיקות נמצאו שרידי סמים מסוג קנבוס; בסופו של דבר, ולמרות ההזדמנויות הרבות שנתנו לנאשם, לא נרתם הלה להליך שיקומי ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

19. הנה כי כן, באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, משמע הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות, ועברו הפלילי המינורי, ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר היעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן למרות ההזדמנויות הרבות והמשך צריכת סמים, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של המתחם, אולם לא בתחתית המתחם ממש. ערה אני לפגיעה הצפויה בתעסוקתו של הנאשם, אולם עונש הכולל צו שירות לתועלת הציבור, כעתירת באת כוחו, חורג מהמתחם ללא כל הצדקה, ואף לא נמצא לו תמיכה בתסקיר שירות המבחן. מכאן, כי העונש ההולם כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי ופיצויים. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם רכיבי ענישה כלכליים, למעט פיצויים, בהיעדר נסיבות כלכליות לביצוע העבירות.

20. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 29.10.20, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

21. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 5 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 29.10.20. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 11.2.21. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 19, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.1.21 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

ניתן צו להשמדת המוצגים - חולצה וקרש.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"א, 11 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.